

[Finansministeren.]

rierne med hensyn til at besvare de mange hundrede spørgsmål, der har været stillet i de seneste måneder. De enkelte udvalgsmedlemmer er i besiddelse af et materiale, der nok tæller et sted imellem tusind og to tusind sider. Hele dette materiale, disse mange spørgsmål, disse mange besvarelser og de mange problemer, der ligger i disse besvarelser, har igennem de sidste 3-4 uger været draget ind i forhandlingerne, været draget ind i overvejelserne.

Jeg siger det, for at ingen skal tro, at en så voldsom ændring af et skattesystem, at besparelsesforslag, at dækningen for en nedsettelse af skatterne med 10 mia kr. er en enkel proces, der kan løses og klares bare ved nogle enkelte samtaler på en dag eller to. Det er en proces, som naturligvis er endnu mere vanskelig, endnu mere besværlig, når der i folketinget findes 10 partier og der for at skabe et flertal i hvert fald skal mindst 3, måske 4 eller flere partier til med vidt forskellige synspunkter.

Det er altså den baggrund, vi fra regeringens side har haft som forudsætning for at kunne føre disse forhandlinger. Vi er i hvert fald nogle stykker, der har snakket så meget eller hørt på så megen snak i de sidste 3-4 uger, at vi faktisk snart føler, det kunne være helt rart, hvis man kunne nå til vejs ende med disse forhandlinger og nå til et positivt resultat.

Vi har i disse forhandlinger forsøgt at samle et flertal om en løsning af disse problemer. Det har indtil dette øjeblik ikke været muligt, hverken på den ene eller på den anden måde, fordi de enkelte partier havde specielle synspunkter, som man indtil dette øjeblik ikke har været i stand til at fravige i et sådant omfang, at der kunne findes et flertal.

Jeg tror at kunne sige, at de forslag, som regeringen har lagt frem, og den måde, som vi fra regeringens side har behandlet og forhandlet disse forslag på, ikke har været ud fra en diktatorisk indstilling om, at disse forslag skulle gennemføres akkurat som de var fremlagt. Der har været mange forskellige beregninger af skalaer og fradragsmuligheder og konstellationer inde i billedet, men som det er blevet sagt fra hr. Grünbaums side, var det såmænd i og for sig ikke på det skattemæssige område, at man skiltes fra et

forlig, men det var andre ting, der på et, skal vi sige sent tidspunkt måske blev kastet ind i debatten.

Det har altså ikke fra regeringens side skortet på ønsker og muligheder for at finde frem til et forlig om disse forslag. Jeg tror også, det lykkes, for jeg tror simpelt hen, situationen er den, at den danske befolkning ønsker, der skal gennemføres en skattereform, og det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at der er vel ikke mange lande her i Europa i hvert fald i den senere tids historie eller måske nogen sinde, der har stået over for en så væsentlig ændring af et indkomstskattesystem, altså en så væsentlig nedsættelse af en bestemt skatteart, som vi i øjeblikket står over for her. Det er det, befolkningen ønsker, og derfor tror jeg også, det lykkes. Det skal i hvert fald fortsat ikke skorte på vilje fra regeringens side.

Så har man diskuteret skalaer, og jeg skal nok afholde mig fra at gå ind i en lang gennemgang af det, som jo egentlig skulle have været andenbehandlings tema, en drøftelse og en gennemgang af det reelle indhold i skattelovforslagene, som de foreligger, men der er mange andre ting, der har taget tiden mere end den rent saglige drøftelse, som man plejer at have ved andenbehandlingen.

Der ligger mange skalaforslag af forskellig karakter, og jeg har måske lige en enkelt bemærkning til hr. Glistrup derom. Jeg synes, det næsten kunne forstås på den måde, hvis man ikke vidste bedre, at bare man hævede bundgrænsen eller personfradraget op til 18.000 kr., ville alle efter hr. Glistrups eller fremskridtspartiets skalaforslag få en enormt større skattelettelse. Jeg bliver nødt til at sige, for at der ikke skal være nogen tvivl, at det er rigtigt, at i den nederste ende af skalaen vil de få større skattelettelse end efter de andre forslag, det er rigtigt, at de store indtægter vil få en betydelig større skattelettelse end efter andre forslag, men det er lige så rigtigt, at samtlige mellemindtægter, enten det er en pensionist, eller det er en udearbejdende hustru eller en medhjælpende hustru, vil ikke få så store lettelser som efter mange af de andre skalaer, der er til behandling. Kun den bemærkning om skalaer, fordi det nødvendigvis skulle stå for offentligheden, som om det var sådan, at bare man hæver bundgrænsen tilstrækkeligt, vil alle få en større skattelettelse, end hvis man